

TORONYIRÁNY

XIII. 3.

2019. január 20.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 2. vasárnap

Január 25. Szent Pál apostol megtérése

Külön hangsúly van azon, hogy ez volt az első csoda. Jézus nem a nagy tömeg elé állt ki vele, hanem a családi kör bensőséges és ünnepi keretét választotta. Ő az életet gyökerétől kezdve akarja megszentelni. Van ereje hozzá, hogy az egyéni és társas kapcsolatokat átszöje kegyelmével. Talán még nagyobb jelentősége van számunkra annak, hogy Jézus egy jókedvű társaságban indul el megváltói útjára, s itt igazolja, hogy Isten országának erői kiáradnak. Nem félti az Isten ügyét az embertől, és nem sajnálja tőlünk az örömet. Tudja, hogy kezdeményezése győzelemre van hivatva. A jókedvű elindulás a remény kifejezése. Jézus nem azért bízott küldetése sikerében, mert nem látta a nehézségeket. Ő kezdettől fogva tudta, hogy „mi lakik az emberben” (Jn 2,24). Ismerte a bűn okozta lesüllyedést, az ember földhöz tapadtságát, telhetetlenségét, elkéseredését és dühét. De azt is tudta, amit Pál apostol majd az ő működése nyomán fog megfogalmazni, hogy ahol elhatalmasodott a bűn, ott túlláradt a kegyelem, (Róm 5,20). Jézus az Atya irgalmát tárta ki a bűnös világ felé, azt az irgalmat, amely Isten minden tetteinél nagyobb.

Az evangélista ebben foglalja össze a csodáról szóló igehirdetést, hogy „Jézus kinyilvánította dicsőségét, és tanítványai hittek benne”. A csodák csak azoknál válnak a hit támaszává, akik Isten irgalmának, szeretetének, dicsőségének a jelét látják meg benne. Annak a dicsőségnek jelét, amelynek az embert is részesévé akarja tenni. Az evangélista itt a karizmatikus tett megnevezésére a görög „semeion” szót használja, amelyet magyarul jelnek lehet fordítani. A csoda jele az Isten erejének és országának, amely már itt van és kifejti hatását. Másutt a csodák úgy szerepelnek, mint „dynamis”, azaz erőnyilvánulások, amelyek felülmúlják a tapasztalati élet körét. Jézus nem változtatta át az életet menyegzős lakomává, de reményt adott, hogy a megváltás erői bennünk működnek és minket alakítanak.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 62,1-5** Isten nem hagyja magára az embert, hanem szövetséget kínál neki, melyben az elsődleges szempont nem a jog, hanem a szeretet.
- 2. 1Kor 12,4-11** A Szentlélek a közösség tagjait különböző lelki adományokkal, karizmákkal ajándékozza meg azért, hogy azokkal az Ő segítségével egymás javát szolgáljuk.
- 3. Jn 2,1-11** Jézus jelenléte a kánai menyegzőn ad igazi minőséget az ünneplő közösségnek.

A kánai menyegző

Az evangélista kiemeli, hogy Jézus a kánai menyegzőn művelte első csodáját tanítványai és rokonai körében, s tanítványai hittek benne. Ezért az eseményt úgy vehetjük, mint a tanítványok első megerősítését és mint a jövődől ígéretét. Ezért is tárgyaljuk a nyilvános működés előkészítésének keretében. Igaz, hogy az evangélisták általában nem követik az időbeli sorrendet, de a negyedik evangélium a húsvéti ünnepek feltüntetésével mégis ad bizonyos időbeli áttekintést és keretet. A kánai menyegzőt a Natánael-lel való találkozás utáni harmadik napra teszi, utána pedig az első húsvétról beszél, amelyen Jézus kiűzi a kereskedőket a templomból, csodákat tesz, tanít és sokan hisznek benne. Nyilvános fellépésének tehát ezt az első húsvétot tekintjük.

Kána közel volt Názárethez. Az apostoli igehirdetés számára nem az volt a fontos, hogy kinek az esküvőjét tartották, hanem az, hogy Jézus kinyilatkoztatott valamit istenfiúi dicsőségéből. Ezért mellőzik azokat a részleteket, amelyek csak az emberi kíváncsiságot elégítenék ki. Ma különben akadnak magyarázók, akik Jézusnak csak gyógyításait ismerik el történeti eseménynek. Az úgynevezett természeti csodákban csak az apostoli igehirdetés képeit látják, amelyek meg akarják világítani a természetfölötti erők jelenlétét, illetve amelyek utalnak a megváltás valóságára. Biztos, hogy Jézus nem érdekesség kedvéért tett csodákat, hanem azokat jelképeknek szánta, tehát kell bennük keresnünk a mélyebb teológiai értelmet is. De semmi sem akadályoz bennünket abban, hogy a történet magját valóságos eseménynek és valóságos csodának fogjuk fel, amit az igehirdetés aztán a katekézis kellékeivel adott tovább. A történet alkalmas volt arra, hogy az apostoli egyházban nemcsak Jézus hatalmát mutassák be, hanem kiemeljék Mária közbenjáró szerepét is.

Mária jelenléte mutatja, hogy valamelyik rokon tartotta menyegzőjét. Ekkor még a tizenkét tanítvány csoportja nem ala-

kult ki, ezért közülük valószínűleg csak azok voltak együtt Jézussal, akik a Jordántól való visszatérés közben csatlakoztak hozzá, tehát Péter és András, Jakab és János, Fülöp és Natánael. A zsidóknál a lakodalom hagyományosan hét napig tartott, s mivel Palesztina bortermő vidék volt, az iddogálás hozzátartozott minden ünnephez. A történet az itt következő mozzanatokra hívja fel figyelmünket.

Mária figyelmezteti Jézust, hogy a bor fogytán van. Neki tehát van szeme az emberek problémáinak, bajainak meglátására, s megvan a lehetősége is arra, hogy ügyünket továbbítsa Fiához. Máriának ezt a szerepét azok az évek is kiemelhették, amelyeket még Jézus megdicsőülése után az egyházi közösségben töltött. Az ApCsel 1,14 is megjegyzi, hogy Mária az első naptól kezdve egynek érezte magát a könyörgő egyházzal. Jézus látszólag elutasító választ ad: „Mit akarsz tőlem, asszony? Még nem jött el az órád!” Az „asszony” megszólítás egyszerűen követi a régi arám és görög nyelvhasználatot. A családi körben inkább ünnepélyességet jelentett, nem tiszteletlenséget. De mit akar azzal kifejezni, hogy még nem jött el az órája? Egy határozott időpontra, mint az ő „órájának” emlegetése a negyedik evangélium sajátja (4,21; 7,30; 13,1; 16,2; 17,1). Ezen az evangéliumon végigvonul továbbá az a tudat, hogy Jézusban kinyilvánult az Isten Fiának dicsősége. A gondolat teljes összefoglalásd kapjuk a 17,1-ben: „Atyám, elérkezett az óra, dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged”. A dicsőség végleges megnyilvánulása szenvedése, halála és feltámadása lesz. De ennek a dicsőségnek egy-egy szikráját már elővételezte csodáiban és tanításában. A Máriához intézett szavakat tehát kétféleképpen magyarázhatjuk. Egyrészt úgy, hogy még nem dicsőült meg, tehát nincs igazi helye közbenjárásának. Másrészt úgy, hogy még igazában nem kezdte meg nyilvános működését, tehát csodáinak sem jött el az ideje. Ez a megszorítás azonban nem olyan, hogy kivételt ne tehetne. Sőt a megszorítás éppen Mária közbenjárásának a jelentőségét és hatékonyságát emeli ki. Annak ellenére, hogy még nem jött el az órája, anyja kedvéért elővételezi karizmatikus hatalmát. Mária maga is így értelmezte a szavakat, azért figyelmeztette a szolgálkat, hogy tegyék meg, amit majd Jézus mond nekik. Számolt valamilyen feltűnő jelenséggel, azért tartotta szükségesnek a szolgálkat figyelmeztetését.

Jézus hat vizeskorsót választ ki, amelyekben a tisztálkodásra szánt vizet tartották. A szolgálknak ezeket a 20-40 literes edényeket kellett vízzel megtölteniük. Azután felszólította őket, hogy vigyenek belőle a násznagnak, aki a menyegzőn a házigazda szerepét töltötte be, és főleg arra ügyelt, hogy a bort megfelelő módon keverjék vízzel. A hosszú mulatozásban és a meleg vidéken erre is szükség volt. Miután a násznagy megízlelte az új bort, csodálkozva kérdezi a vőlegénytől, hogy miért tértek el a szokástól. Mindenütt előbb a jó bort adják, csak ha már megittasodtak, akkor veszik elő a gyengébbet. Itt pedig fordítva történt.

Már említettük, hogy János evangéliuma Jézus szavainak és tetteinek teológiai elemzését is nyújtja. Természetesen ez a „teológia” itt kinyilatkoztatás, nem pedig emberi értelmezés, hiszen a sugalmazó Szentlélek áll mögötte. Biztos, hogy Jézus ebbe az első karizmatikus tettébe sok szimbólumot vitt bele, és a jelképek értelmezését az apostoli ígéhirdetés is folytatta. Nekünk most mindezt figyelembe kell vennünk. A Jézus által hozott bor jobb, mint az előbbi. Ebben benne van a régi és új szövetség szembeállítása, Mózes törvényt adott, Jézus a kegyelmet és az igazság teljességét hozta. Ő a természetet fel tudja emelni a természetfölötti világba, a bűnös embert Isten gyermekévé teszi.

Gál Ferenc

Boldog szülők (5)

Apám, mint az Isten

Egy ideális édesapa

Nem akarok sem okos, sem jólnevelt lenni. Olyan szeretnék lenni, mint édesapám” – jelentette ki édesanyjának egy ötéves fiúcska. Olyan, mint az édesapám. neki ő volt a mindene.

Egy olyan korszak után, amelyet „apanélkülínek” határoztak meg, ma a szociológusok, a pszichológusok és az antropológusok világosan kimutatják az édesapa szerepét a gyermeknevelésben. Mégis, a szülők között az édesapáról esik a legkevesebb szó. Erm Bombeck humorista így szólt apjáról: „Amikor még kisgyermek voltam, számomra az apám hasonlított a hűtőszekrényben lévő égőhöz: volt belőle minden háztartásban, de ha rácsukták az ajtót, senki nem gondolt rá többet.”

„A ránk bízott fiatalokon örködjön mindig az igazgató és a nevelő éber szeme, úgy szóljanak hozzájuk, mint egy jószágos atya, szolgáljanak mindig példaképül, lássák el őket tanácsokkal és ha kell, intsek meg őket” – ez Don Bosco tanácsa. Az atyaság kiváló formáját senki sem levegőként szívta magába; hosszú, türelmes és kitartó törekvés eredménye. Bizonyos fokig egy körültekintő érdeklődés eredménye is lehet.

Erre talán furcsának tűnik, kiváló példa maga az Isten. A Bibliában Őt „Atyának” nevezik. Ki is mutatja, hogyan. Amikor Mózeshez szól, megállapítja: „Odafigyeltem népem nyomorára és meghallottam kiáltását... Ismerem szenvedéseit. Azért jöttem, hogy megszabadítsam...” Ebben a négy igében találjuk meg az atyaság egyedülálló pedagógiáját: megfigyelni, meghallgatni, megismerni, megmenteni. Ezt ki lehet fejteni egy kis magyarázattal.

Egy jó édesapa számára fontos, hogy:

Önmagát azonosítsa meg és ne képzelje magát a Nagy Úrnak. Az édesapa szerepe nem színházi forgatókönyv kérdése, fölösleges minden álarc. A tökéletes apák elég sok gondot okoznak. Aki azt véli magáról, hogy mindent tud, veszélyes ember. Egy édesapa ne szálljon versenybe gyermekeivel és arra se törekedjen, hogy elérhetetlen magasságban trónoljon. Ne legyen zsarnok, de engedékeny se, ne tartsa mindenem a szemét, de ne kerülje el semmi sem a figyelmét. Hát akkor milyen legyen egy apa? Egyszerű a válasz: legyen önmaga. Becsülje meg felebarátját, de őt is tisztelje, tudjon szeretni, de ne kérjen cserébe semmit, legyen gazdag a tarsolya, törekedjen arra, hogy elnyerje a koronát, amelyet ésszerűségnek nevezünk. Itt van a titka. Megemlítem, hogy az édesanya az a jelkép, melynek jegyében gyermeke meghódítja a világot, az édesapa jegyében viszont a családot fedezi fel. Először csak édesanyja volt, közösségben élt vele, most két szülője van, azaz a család. Egy édesapa akkor valósítja meg magát igazán, amikor derűs hangon szól, kifejezi értelmét és gondolatait.

Legyen jelen, törődjön gyermekeivel. Legyen kedve játszani, vitatkozzon, de tudjon hallgatni is. Csaknem minden statisztika arról számol be, hogy az édesapák naponta öt percnél többet alig foglalkoznak gyermekeikkel.

Vannak olyan megállapítások is, amelyek a gyenge tanulás, a gyér felfogóképesség, a bűnözés és erőszakosság mögött az édesapa érdektelenségét vélik felfedezni. A keresztény pedagógia tanácsolja a ráfigyelést, a meghallgatást és a megismerést. A ráfigyelés azt jelenti, hogy a gyermekek nevelésében a jelentéktelen, apró tényekre is felfigyeljünk.

Tanúságtétel az önuralomról. A szülőknek szól a következő tanács: „Vigyázz, ha gyermekeid szeszélyesek, te ne kövesd őket.” Elengedhetetlen a példaadás, a gyermekekkel és az idegenekkel szemben az önuralom. Az önuralom, türelem és megértés képes a feszült kapcsolatok javítására.

A biztonság érzését kell adni a gyermekeknek, hogy az élet jelentős problémái között a lényegre összpontosítsák erejüket. A gyermekeknek édesapjukra mindig számítani kell, elsősorban hozzá kell fordulniuk minden bajban. A problémák megoldásában az édesapa legyen mindig egy biztos támpont.

Meg kell nyerni a gyermekek bizalmát és nagyrabecsülését. Az USA-ban élő négy-öt éves gyermekek kijelentették, hogy szívesebben lemondanak apjukról, mint a tv-ről. Az édesapák érzelmi vonalon ne legyenek távol gyermekeiktől, hanem inkább a közelükben. Egy jó édesapa gyermekei gondját a szív hullámhosszán veszi és nem fél a kijelentéstől: „büszke vagyok rád.” Előfordul, hogy a büszkélkedéshez még sok hiányzik, de az alapot jó lerakni és hangoztatni is kell.

Legyen meg a harmónia a férj és a feleség között. Egy jó édesapa a feleségével mindig egyetért.

Legyen az édesapa világos útmutató. Az édesapa a lelkiismeret kialakításában alapvető szerepet játszik. Különösen a kamaszkorban van nagy szükség, hogy a biztos útmutatást erős személyiség adja, különben az első viharok romboló hatással lehetnek. „Legyenek kész mindenben utat mutatni” – állapította meg Don Bosco.

Legyen biztos rév a napi viharok tengerében. Lehetőleg a nyugodt esti órákban találkozzanak az édesapa jelenlétében, ahol nyugodt és békés hangulatban beszélgessenek. Egy jó édesapa tud olyan hangulatot kialakítani, hogy ezen a találkozón mindenki jól érezze magát. Miért is ne lehetne este közösen imádkozni? Egy édesanya imája gyermekeivel csaknem természetes, az édesapa imája biztosan kitörölhetetlen emléket hagy hátra.

Nyilvánítson köszönetet fiainak, mert ezáltal a jóra ösztökéli őket. Az édesapa szerepe sokat mondhat mind a felnőtteknek, mind a gyermekeknek. Egy férfi sem tudja felfogni az élet értelmét, a világ eseményeit vagy bármilyen nagy eseményt, amíg nem szeret igazán egy gyermeket. Így megváltozhat a föld színe és minden megújulhat.

Az édesapa akkor tudhatja meg igazán, hogy sikeresen tölti be hivatását, ha feleségétől megkérdezi: „Akarnád, hogy gyermekeink hozzád hasonlítsanak?”

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

100 év a születéstől

Január 6-án 100 éve volt, hogy megszületett a modern egyházművészet egyik megálmodója és megalkotója, Prokop Péter pap, festőművész. Kalocsán látta meg a napvilágot, az ottani kisszemináriumban tanult, majd ugyanitt végezte teológiai tanulmányait. Élete végéig kiváló barátja Csanád Béla pap, költő, aki több versét ajánlotta a művésznek. Másik barátja – Szabó Ferenc jezsuita teológus, költő, aki több írásban is méltatja Prokop Péter művészetét. E sorok írója ugyancsak élvezte barátságát. A szombathelyi retrospektív kiállítás megnyitóján először mutatott rá a Prokop-művészet reneszánsz előtti eszméjének esztétikai jelenlétére szinte minden alkotásában. Ez pedig a rend, a harmónia, a fény és az arány, amely a Teremtőre utal.

Prokop Péter életműve nem a nyers „indulat”, hanem az elmélyült, benső átgondolás, a filozófia, főleg Szent Ágoston és az Aquinói Szent Tamás által megfogalmazott szépségeszmény igazolása, amely magába foglal modern stíuselemeket is. Művészetében egyszerű, tiszta és alázatos. Sohasem „megfest”, hanem emléket állít, ezért különlegesen történelmi alakjai, szentjei, akiknek „dekorációjuk” a fény, a világosság. Két vezérmotívumra figyel ugyanis, a világosságra és az arányra. Ezért fegyelmeztettek és fényesek alkotásai, legyenek rajzok, olajkompozíciók vagy freskók. Kilenycezer műve várja legjobb sorsát: azt az értékelést, ami eddig csak részben valósult meg. Vannak képei, melyek – sajnos – egyházi tulajdonban is elkallódnak látszanak. A győztes szabadság jobban megnyithatná (felnyithatná) a szemeket, tudomásul kellene venni Prokop Péter elsőségét a modern egyházművészetben! (Nagy a tájékozatlanság a művészeti nevelésben főleg leendő papok kárára. Amikről ugyanis nem kapnak magas szintű, elmélyítő információkat, azok számukra csak köznapiságok lehetnek.)

Most lenne a művész 100 esztendő, aki pályájának végén kissé elkeseredve mondott búcsút a világnak: nem teljesült néhány fontos vágya, nem karrierre, hanem jobb megértésre, odafigyelésre számított, hiszen jóideig még szakmabeliek sem tudták, értették, mit akar, mennyit ér a művészet, értékét egyszerűen kétségbevetették. Ránehezdedt a politika súlya is, pedig sohasem politizált, amit a ráállított besúgók is elismertek, miként a vezető politikusok. Szorította környezete is az egyháziak körében: az elutasított művészt, akit egyesek a pokolhoz hasonlítottak.

Persze mindez a nagy művésznek „kijáró” érdem is, hiszen ellentétekből épül a mű, az összhang, amit Szent Ágoston nyomán éppen Szent Tamás írt aranylapra...

Ha mizstikáról is lehet szólni Prokop Péter képeit látva, ugyancsak abból a harmóniából kell kiindulni, amelyhez maga a téma és a láttatás lélekből jövő sugalma a lehetséges esztétikai követelmény, az, ami a poétikában a költészet titkát jelenti, amit csupán érzékelni lehet. Prokop Péter a festészet költője, erről sok templomi munkája is tanúskodik.

Halálát 2003-ban jegyzi a krónika. Csendes visszavonultságban élt Csepelen, ahogyan élete is a csend ölelésében telt, örökös munkában, azzal a reménységgel, hogy Akinek alkot, a legnagyobb jutalommal fogadja Országában. Prokop Péter a Végtelen szomjában állt naponta az oltár és festőállványa elé. Áldott legyen az emléke.

hírek információk

Az idén a keresztény egyházak az Ökumenikus Imahetet az egységért január 20-27. között rendezik, mely alapgondolata: „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (MTörv 16,18-20). A magyarországi ünnepélyes megnyitóra január 20-án, azaz ma este 6 órakor kerül sor a budapesti Deák téri evangélikus templomban. Igét hirdet Szabó István református püspök.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Elnöksége két évvel ezelőtt elfogadta, hogy az Ökumenikus Imahét országos nyitó istentiszteletének vasárnapja 2018-tól az üldözött keresztényekért való imádkozás vasárnapja is legyen.

Szegeden az Imahét központi ünnepségét január 25-én, pénteken 18 órától tartják a Székesegyházban a három történelmi egyház vezetői: Fekete Károly református püspök, Kondor Péter evangélikus püspök, Kiss-Rigó László püspök, valamint a város és környéke keresztény közösségeinek lelkipásztorai, vezetői részvételével.

A részletes szegedi programot az alábbiakban közöljük.

Január 20. vasárnap este 6 óra

Kálvin téri református templom

Igét hirdet: Ribár János nyugalmazott evangélikus esperes

Január 21. hétfő este 6 óra

Szent Rókus Plébánia Kápolna (Szent Rókus tér, a Mars tér mellett)

Igét hirdet: Czagány Gábor református egyetemi lelkész

Január 22. kedd este 6 óra

Evangélikus templom

Igét hirdet: Kopasz István plébános

Január 23. szerda este 6 óra

Piarista templom (Bálint Sándor utca 14.)

Igét hirdet: Szuhánszki Tamás metodista lelkész

Január 24. csütörtök este 6 óra

Baptista imaház (Hétvezér u. 5.)

Igét hirdet: Kereskényi Sándor református lelkész

Január 25. péntek este 6 óra

Székesegyház

Igét hirdet: Fekete Károly református püspök
Kondor Péter evangélikus püspök
Kiss-Rigó László püspök

Január 26. szombat este 6 óra

Szent Gellért templom (Tátra tér)

Igét hirdet: Cserháti Sándor evangélikus lelkipásztor

Január 27. vasárnap este 6 óra:

Honvéd téri református templom

Igét hirdet: Gyulay Endre nyugalmazott püspök

Az imahéten összegyűlt adományt a szegedi GEMMA Központ ún. betegemelő szerkezetének megvásárlására ajánlják fel.

Január 22. és 27. között a közép-amerikai Panamaváros ad otthont az Ifjúsági Világtalálkozónak (IVT). Az itthon maradóknek január 26-án, szombaton 11 órától, Budapesten, az Elek Gyula Arénában Panamánapot rendeznek a világtalálkozó jegyében. A szervező, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottságának célja, hogy az esemény szellemiségében találkozzanak az egyházmegyéik fiataljai, valamint közösségi élményekkel gazdagodjanak, és együtt imádkozzanak.

Szegedről külön busz indul a budapesti eseményre. A program díjtalan, de az utazás költséggel jár, melyről részletesebb információ az Ifjúságpasztorációs Iroda Facebook- valamint weboldalán (www.ipcszeged.hu) olvasható.

Központi nyílt napot tart az egyházmegyei Gál Ferenc Főiskola január 23-án, 14 órától a szegedi Dóm tér 6. épületében. A nyílt nap a szegedi Teológiai Kar mellett bemutatja a gyulai Egészség- és Szociális Tudományi Kar, a békéscsabai Gazdasági Kar és a sarvasi Pedagógiai Kar képzéseit is, valamint tájékoztatást nyújt az ösztöndíjakról, külföldi tanulásról, nyelvtanulásról és kollégiumokról. A nyílt napról és a felvételiéről további információ érhető el a www.gff-szeged.hu címen.

Jézus valóságos jelenléte az Eucharisziában címmel tart előadást Serfőző Levente oktatási helynök január 23-án, szerdán este fél 7-től a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A Szentségimádás iskolájának nyitó előadására minden érdeklődőt szeretettel várnak. További információ a www.corunum2020.hu internetes oldalon található.

A Belvárosi Plébánia az idén is megrendezi hittanosai, illetve családtagjaik számára az asztalfoci (csocsó) bajnokságot. A seregszemlét az iskolai vagy plébániai hitoktatásban, a plébánia kisebb közösségében résztvevő, illetve a Dómban tartott szentmiséken résztvevő diákoknak és családtagjainak hirdetik.

A versenyt január 26-án, szombaton délután rendezik a Belvárosi Plébánia hittantermében (Dóm tér 15.).

A bajnokságra nevezni egyénileg vagy két fős csapatokban lehet. Egy versenyző több kategóriában is indulhat, de kategóriánként csak egyszer.

A nevezők 3 kategória közül választhatnak:

- **IFJÚSÁGI** kategória: 10-16 év közötti hittanosok és barátaik - földj: 3 hónapos Spotify premium előfizetés a győztes páros mindkét tagjának
- **ISKOLÁS** kategória: 6-12 év közötti hittanosok és barátaik - földj: egy kiló csoki (fejenként)
- **CSALÁDI** kategória: egy gyerek és egy szülő/nagyszülő - földj: családi fürdőbelépő Mórahalomra

Jelentkezési határidő: január 23., szerda.

A versenyre a nevezési díj 200 Ft/fő/kategória, melyet a helyszínen, a bajnokság napján kell befizetni.

Ünnepélyes díjátadás a jövő vasárnapi diákmise (január 27., 8.30 óra) keretében lesz. Gyakorlásra a plébánia hittantermében, minden hétköznap 14 és 16 óra között van lehetőség.

A Ferenc pápa - Egy hiteles ember című film azon ritka alkotások közé tartozik, mely a Vatikánnal szoros együttműködésben készült. A három Oscar-díjra jelölt Wim Wenders (Berlin felett az ég, Buena Vista, Social Club) filmjében Ferenc pápa utazásaiba és a vallással kapcsolatos nézeteibe nyerhetünk betekintést, miközben olyan általános témákkal kapcsolatban felmerülő kérdésekre ad őszinte és komoly, olykor humorral fűszerezett válaszokat, mint a halál, a társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek, bevándorlás, ökológia, valamint a család szerepe. A másfél órás mozifilm megtekinthető január 24-én, csütörtökön 19 órakor az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián (Torontál tér 4).

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.